

Dosarul nr.1r-396/23
Central)
1-17093074-02-1r-30082023
Dadu

Judecătoria ***** (sediul

Judecător : Ion

DECIZIE
În numele Legii

31 ianuarie 2024
Chișinău

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
Judecători
Denis

Cecan Silvia
Cojocari Elena și Băbălău

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță declarat împotriva sentinței Judecătoria ***** (sediul Central) nr. 1-186/2019 din 10 iulie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui:

Panuș Dmitri *****, născut la *****, originar din s.*****, r-nul.*****, cu domiciliul în mun. Chișinău str. ***** *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, supus militar, studii superioare, căsătorit, doi copii minori la întreținere, angajata în calitate de inspector inferior de patrulare al batalionului nr.3 INP, anterior nejudicat,

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 05.01.2017 -02.05.2018;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău: 29.05.2018 – 27.06.2018.

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 24.07.2018 -11.04.2019;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău: 13.05.2019 – 19.06.2019.

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 22.07.2019 – 16.03.2020;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău: 15.05.2020 – 28.04.2021.

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 16.07.2021 – 10.07.2023;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău: 30.08.2023 – 18.12.2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului, procurorului în Procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță declarat împotriva sentinței Judecătorei ***** (sediul Central) nr. 1-186/2019 din 10 iulie 2023, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău–

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei ***** (sediul Central) nr. 1-186/2019 din 10 iulie 2023 s-a achitat Panuș Dmitri ***** , învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, din motivul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală. Corpurile delictive : tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016; extras GPS pentru automobilul de serviciu de model ”Skoda Rapid” nr.de înmatriculare ***** pentru data de 24 octombrie 2016; procesele verbale cu privire la contravenție nr.Seria ***** – de păstrat la materialele cauzei penale. S-a respins demersul acuzatorului de stat privind confiscarea în conformitate cu prevederile art.106 din Codul Penal de la Panuș Dmitri contravaloarea sumei de 2 100 (două mii o sută) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, potrivit actului de învinuire, Panuș Dmitri ***** este învinuit de faptul că, deținând în baza ordinului nr.170 EF din 17 mai 2013, al șefului Inspectoratului de Poliție, funcția de inspector inferior de patrulare rutieră al Plutonului ***** al Batalionului nr.3 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de patrulare a INP al IGP, în grad special – plutonier de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal, perso***** publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statutului de drept, ignorând prevederile art.22 alin.(1) lit.lit.a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform căreia funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art.art.19 lit.d), e) 20 lit.b), d), 26 alin.(1) lit.a) ale Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, să desfășoare activități de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn, contrar pct.15

lit.lit. i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.481 din 10.05.2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție; a pretins, acceptat și primit de la Șpac ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin în următoarele împrejurări:

La 24 octombrie 2016, Panuș Dmitri ***** fiind membru al echipajului de patrulare MAI *****, aproximativ la ora:10:10 min., fiind repartizat conform graficului de serviciu pe ruta *****, aflându-se în serviciu, la intrarea în orașul *****, pe str. *****, în apropiere de gara auto *****, stopând mijlocul de transport de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare *****, condus de Șpac ***** a.n.*****, acționând cu intenție directă, a acceptat și primit de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin, în mărime de 1100 lei, pentru a îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute la art.232 alin.(1) Cod 3 contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o perso***** care nu are asupra sa permis de conducere.

În continuare, în scopul de a mai primi mijloace bănești ce nu i se cuvin, Panuș Dmitri ***** acționând cu intenție directă, prin gesturi, i-a dat de înțeles lui Șpac ***** că suma de 1000 lei este insuficientă și este necesar de a suplini suma propusă, a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model ”Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare ***** Șpac *****, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 lei pentru a-și îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.232 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o perso***** care nu are asupra sa permis de conducere.

În total, Panuș Dmitri ***** a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model ”Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare C HC 66, Șpac *****, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2100 lei pentru ași îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale prevăzute de legislației.

3. Astfel, Panuș Dmitri ***** este acuzat de faptul săvârșirii infracțiunii de corupere pasivă, *manifestată prin acceptare, primire personal, de către o perso***** publică bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar*

acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, infracțiune prevăzută la art.324 alin.(4) Cod penal.

4. *Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, procurorul în Procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței Judecătorei ***** (sediul Central) din 10.07.2023 privind achitarea lui Panuș Dmitri *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modul stabilit, pentru prima instanță, prin care Panuș Dmitri ***** să fie declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) din Codul penal și a înceta urmărirea penală în privința acestuia în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de 2 ani pentru comiterea infracțiunilor ușoare. A confisca în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul penal în proprietatea statului de la Panuș Dmitri mijloacele bănești în mărime de 2100 lei utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunilor*

5. În motivarea cererii de recurs se invocă, că, hotărârea atacată în sine nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției se contrazice cu dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, or, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a remarcat în toate deciziile de casare că instanța de fond urmează să facă o *****liză multilaterală și coerentă a tuturor probelor, legătura între ele, fapt ce contravine motivării prezentei sentințe de achitare.

6. Susține că, instanța de rejudecare, ca și anterior, nu a respectat indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 alin.(2) din Codul de procedură penală, sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

7. Nu poate fi de acord cu concluzia instanței de judecată referitoare la aprecierea probelor, or în sentință, instanța de judecată a enunțat toate mijloacele de probă și documentele procesuale prezentate de către acuzator, însă, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) și (4) din Codul procedură penală, aceasta a evitat să aprecieze din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor probele, fără a le corobora, și mai mult ca atât, să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor administrate, sau la enumerarea probelor părții acuzării, face referire expres ce anume se demonstrează prin probele acuzării, dar evită să specifice dacă ele sunt admisibile sau inadmisibile în sentință.

8. Explică, că chiar dacă instanța a indicat că a făcut o *****liză amplă a probelor administrate și prezentate de acuzatorul de stat, în sentință însă acest fapt nu este reflectat, unele probe nici nu au fost combătute, fiind doar enumerate, iar soarta acestora nu este cunoscută.

9. La fel, instanța nu a combătut declarațiile tuturor participanților la această cauză penală depuse în cadrul urmăririi penale cu cele depuse în cadrul ședinței de judecată, care este o procedură necesară în cazul de față. Prin urmare, instanța de judecată la rejudecarea cauzei, nu a respectat nici o corectitudine procedurală a

administrării probelor așa cum o cer prevederile art. 100 din Codul de procedură penală, nici nu a dat o apreciere probelor din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, după cum este stipulat în norma enunțată. Astfel, argumentarea soluției de achitare, prin care instanța a menționat că procurorul și-a bazat învinuirea doar pe denunțul lui Șpac ***** care nu este susținut de alte dovezi care ar dovedi vina lui Panuș Dmitri în comiterea infracțiunii imputate, este combătută și prin alte probe și mijloace de probă cercetate în ședința de judecată care din motive necunoscute au fost ignorate de către instanță. Este neclar motivul respingerii acestor probe, mai mult ca atât nu este clar dacă ele au fost respinse.

10. Indică, că, un alt temei de achitare indicat în sentință se referă la provocarea inculpatului în comiterea infracțiunii de către martorul Șpac *****, cu care categoric nu este de acord, or, în toate cazurile pronunțate de Curtea Europe***** la care a făcut referire instanța, reclamanții au fost provocați la săvârșirea infracțiunii *de către agenții statului (agenții provocatori și agenții sub acoperire)* în cadrul unui proces penal declanșat. În speță, însă Șpac ***** nu a acționat sub coordonarea sau supravegherea statului (în procesul penal, a organelor poliției sau a procurorului) având un comportament de sine stătător, or ultimul sub jurământ a declarat și la faza de urmărire penală și la faza cercetărilor judecătorești că cazurile privind transmiterea banilor nu a fost la indicația sau sub supravegherea cuiva, el nu este angajat al statului, activează în sectorul privat și careva legături cu serviciile speciale (organele polițienești și de investigație) nu are și nu a avut.

11. Acuzarea invocă faptul că instanța a motivat sentința de achitare, întemeindu-și soluția pe declarațiile inculpatului și argumentele invocate în pledoaria avocatului neglijând în totalitate argumentele și probele prezentate de acuzarea de stat, invocând eronat practica Curții Europene privind apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în această ordine de idei acuzatorul de stat conchide că probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în; instanța de judecată au fost dobândite tu conformitate cu prevederile art. 93 din Codul de procedură penală și dovedesc integral vinovăția lui Panuș Dmitri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, or argumentele instanței referitor la prezența dublilor precum că prezenta infracțiune ar fi o înscenare nu își găsește argumentarea, mai mult ca atât, de către instanță nu a fost întreprinsă nici o acțiune de excludere a unor probe administrate contrar normelor din Codul de procedură penală.

12. *Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță, cu menținerea sentinței Judecătoriei ***** (sediul Central) nr. 1-186/2019 din 10 iulie 2023, reieșind din următoarele considerațiuni.*

13. Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de*

recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

14. Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că, sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

15. Astfel, ținând cont de faptul că, participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța de recurs, conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

16. În prim plan, cu referire la procedura și norma de procedura aplicabilă speței, Colegiul penal reține că, potrivit art.3 Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesuală penală, *pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă.*

17. Conform pct. 12 din Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), art. 364¹ Codul de procedură penală, se completează cu alineatele (10) și (11) cu următorul cuprins: (10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

18. Potrivit dispozițiilor finale și tranzitorii a Legii nr.245 din 31.07.2023, art. V alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale și contravenționale *pentru care au fost stabilite data ședinței de judecată se examinează conform procedurii de p***** la intrarea în vigoare a prezentei legi.*

19. Prin prisma normelor de drept invocate supra, Colegiul penal reține că, procedura de examinare a cauzei pendinte este guvernată de Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), cauza penală *urmând a fi examinată în ordine de recurs*, în procedură scrisă, conform regulilor stabilite de Capitolul IV, Secțiunea a 2-a, § 2 Codul de procedură penală, ori notificarea privind procedurii de recurs a fost efectuată de către grefă la 07.09.2023, potrivit normei de procedură în vigoare.

20. Conform art.449 din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în*

cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător.

21. Subsecvent normei citate, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat.*

22. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin recurs se transmit instanței de recurs sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală. La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate. În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de recurs de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

23. Astfel, Colegiul penal constată că instanța de fond l-a achitat pe Panuș Dmitri de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin.(4) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

24. Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice perso**** are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”.

25. În temeiul celor relevate supra, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat despre nevinovăția inculpatului Panuș Dmitri de comiterea infracțiunii prevăzute de 324

alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de recurs nu a fost dovedit faptul că acțiunile inculpatului Panuș Dmitri întrunesc elementele infracțiunii.

26. Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Panuș Dmitri au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, ceea ce determină necesitatea achitării acestuia.

27. Astfel, instanța de recurs a stabilit că Panuș Dmitri a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod penal, conform semnelor calificative - *„corupere pasivă, manifestată prin acceptare, primire personal, de către o perso**** publică bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale”*.

28. Conform art. 24 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

29. Potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

30. Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

31. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a hotărârii de recunoaștere a vinovăției persoanei inculpate trebuie să cuprindă descrierea faptei, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele survenite.

32. Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se

exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.

33. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de recurs îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea *Capecan vs. Belgia din 13.01.2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

34. Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanța, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului, în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

35. Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din CEDO.

36. În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială achitarea inculpatului, în comiterea faptei incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale .

37. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal concluzionează ca fiind dovedită cu certitudine că fapta imputată inculpatului Panuș Dmitri nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

38. *Fiind audiat în ședință de judecată, inculpatul Panuș Dmitri ***** a comunicat instanței că, la 24.10.2016, activa în calitate de subofițer superior în cadrul INP al IGP, batalionul nr.3 ***** , iar în acel moment se afla pe teritoriul rn.***** , în preajma Judecătoria ***** , str.***** cu autospeciala MAI și colegul său Zgalvoc ***** . În jurul orelor 10:00, se afla la volanul auto patrului, care era stopată și ducea o convorbire telefonică, când într-un moment colegul său Zgalvoc ***** se afla la spatele mijlocului de transport. Atunci Zgalvoc ***** ar fi stopat un mijloc de transport de model "Volkswagen Passat" de culoare albă, a deschis portiera autospeciala, i-a pus actele repede și i-a comunicat că șoferul nu găsește permisul de conducere, apoi la fel repezit a mers spre alt mijloc de transport pe care l-a stopat. La scurt timp, de mijlocul de transport de serviciu, s-a apropiat șoferul automobilului de model "Volkswagen Passat", care s-a dovedit a fi Șpac ***** , iar în urma discuției cu acesta, i-a comunicat că a fost găsit permisul de conducere, l-a prezentat, iar el i-a urat o zi bună și l-a lăsat să plece, apoi a mers la Judecătoria ***** , deoarece avea o ședință de judecată. Indică martorul că, careva încălcări, precum ar fi convorbiri telefonice sau că plăcuța de înmatriculare nu este plasată corespunzător, colegul de serviciu Zgalvoc ***** nu i-a comunicat despre asta. La întrebările apărării, inculpatul a menționat că, din cele comunicate de către colegul său, șoferul nu găsea*

permisul de conducere, dar apoi când s-a prezentat l-ar fi găsit. Nu au fost careva vorbe despre faptul consumului de alcool și nici nu a fost o careva bănuială, la fel despre careva sume bănești cu Șpac ***** nu au fost discuții. n acel moment, Șpac ***** nu a fost supus testării alcooscopice, deoarece nu era bănuit de consumul de alcool și careva suspiciuni nu au apărut. Acesta avea un comportament adecvat, un comportament normal și nu este indicat nicăieri că contravenientul/perso***** stopată nu are dreptul să se urce în autospeciala de serviciu. La întrebările acuzării a relatat despre faptul că, la scurt timp după ce colegul său i-a prezentat actele, în jur de 2/3 minute s-a apropiat și șoferul cu permisul de conducere, iar când Șpac ***** a plecat, Zglavoc ***** întocmea un proces-verbal pe portbagajul automobilului, iar el a plecat într-o ședință de judecată la Judecătoria ***** , iar după aceasta au plecat spre Cimișlia și careva discuții despre Șpac ***** cu colegul său nu au fost. În ziua respectivă, careva încălcări similare, cum ar fi conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere a fost întocmit în privința unei persoane. La fel, indică inculpatul că, aparatul Drager în acea zi se afla în portbagajul automobilului, acesta fiind într-o cutie neagră din plastic, dar nu cum a comunicat Șpac ***** ca fiind de culoare metalică-sură. Susține că, a fotografiat în acea zi permisul de conducere al lui Șpac ***** din motiv că, încercând să-l verifice prin programa "E-Data" aceasta ar fi dat eroare, iar mai apoi cu gândul să verifice după ce va lucra. În acel an le-a fost înm*****te telefoane mobile și careva ordine să fotografieze permisele de conducere nu au fost, însă au fost să fie verificate prin intermediul "E-Data". Nu cunoaște dacă legea permite ca permisele de conducere a șoferilor să fie fotografiate sau nu și să fie păstrate. A fost pozat pentru a verifica dacă șoferul are careva puncte de penalizare, deoarece baza "E-Data" în acel moment nu lucra și cu gândul pentru a verifica mai târziu, dar nu am mai verificat că s-a deplasat la judecată.

39. Acuzatorul de stat în susținerea acuzării adusă inculpatului Panuș Dmitri ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod Penal, a prezentat spre examinare următoarele mijloace de probă și procedee probatorii admise și cercetate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, după cum urmează:

- **declarațiile martorului Zglavoc ******* care a comunicat instanței că, activează în calitate de colaborator al poliției, în cadrul INSP al IGP, iar în anul 2016 era coleg cu Panuș Dmitri, în ziua dată se aflau pentru menținerea ordinii publice pe teritoriul raionului Cimișlia, însă domnul Panuș la ora:10:00/11:00 avea o ședință de judecată la Judecătoria ***** , iar apoi au plecat la Cimișlia. Indică că, înainte de ședința de judecată, se aflau pe str. ***** din mun.***** și a stopat un mijloc de transport de model "Volkswagen Passat" care avea numărul de înmatriculare amplasat necorespunzător, se afla amplasat pe parbrizul autoturismului. Fiind stopat, i-a spus să prezinte actele, dar permisul de conducere îl căuta în mașină, nu i-a fost prezentat atunci. A lut actele care i-au fost prezentate, le-a pus pe bancheta autospeciala de serviciu și a stopat un al mijloc de transport de model "BMW" care ar fi efectuat o

manevră interzisă, căruia i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în acest sens. La fața locului, Șpac ***** i-a comunicat că are permis de conducere și a început să-l caute prin mașină. Actele luate de la șoferul Șpac ***** au fost puse pe bancheta mașinii de serviciu, unde se afla domnul Panuș Dmitri, iar el a mers să documenteze acea perso*****, i-a fost transmis lui Șpac ***** după ce găsește permisul să se apropie de colegul său – Panuș Dmitri. La fel, lui Panuș Dmitri i-a transmis despre faptul că Șpac ***** caută permisul de conducere, dar nu-l găsește, despre faptul că nu ar deține permis de conducere nu i-a comunicat. În continuare, susține declarațiile de fază de urmărire penală, posibil ceva să fi uitat că sunt deja 6 ani de la această întâmplare. La fața locului, atunci șoferului automobilului de model ”BMW,, i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pe motivul ignorării marcajului rutier sau pentru centura de siguranță necuplată. Nu-și amintește că în timpul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție ca Șpac ***** să se fi urcat în autospeciala de serviciu, iar Panuș Dmitri nu a coborât din automobil, iar când acesta a plecat i-a spus să plaseze numărul de înmatriculare corect. În acel moment era obligatoriu ca șoferii să dețină asupra sa permisul de conducere, în caz că nu deținea amenda era în mărime de la 5 la 10 unități convenționale. La fel, susține martorul că, atunci se verifica șoferii prin intermediul telefonului dacă deține permis de conducere și alte informații prin aplicația ”E-Data,,. În autospecială, ei dețineau și aparatul alcoscolopic de model ”Drager” care se afla în portbagaj, iar careva miros de alcool de la Șpac ***** în momentul stopării nu a simțit, fiind liniștit, cu un comportament adecvat. Nu este interzis faptul ca șoferul să nu se urce în autospecială în momentul documentării, dar depinde și de timpul de afară, însă nu-și amintește cum era timpul afară în acea zi. În momentul când a transmis actele lui Șpac ***** , domnului Panuș Dmitri i-a comunicat că șoferul caută permisul de conducere, dar nu-și amintește dacă i-a zis ceva despre numărul de înregistrare și nici despre cum este amplasat. La întocmirea unui proces-verbal cu privire la contravenție îi i-a în jur de 10-15 minute, dar să verifice perso***** prin intermediul aplicației ”E-Data” în jur de 2-3 minute, dar sunt cazuri când accesează și de 2 ori. Pe domnul Panuș Dmitri nu l-a întrebat ce s-a întâmplat, deoarece avea o ședință la Judecătoria ***** și era plecat deja, dar când ultimul ar fi ieșit nu l-a întrebat, la fel nu a văzut ce s-a întâmplat în autospecială deoarece este tonată în spate. A comunicat martorul că, în acea perioadă se aplica pedeapsă sub formă de avertisment pentru numerele murdare și încă alte contravenții, dar nu-și amintește anume pe contravenții ar fi întocmit procese-verbale cu privire la contravenție în acea zi. Nu a observat atunci ca Șpac ***** să fi transmis careva sume bănești și nici în ce poziție era Panuș Dmitri, nu s-a schimbat. Reiterează martorul că, nu-și amintește dacă Șpac ***** ar fi amplasat numărul de înmatriculare corect și că în acea perioadă se aplica avertismentul pentru numerele de înmatriculare murdare. La întrebările instanței a comunicat că, cunoaște prevederile legal și atribuțiile sale, dar când a fost stopat Șpac ***** , așteptând ca ultimul să găsească permisul de conducere, a observat acel șofer cu automobilul de model

”BMW” care ar fi ignorat marcajul rutier și din acest motiv l-a stopat, astfel a transmis actele lui Panuș Dimitri. Domnul Șpac ***** atunci avea un comportament adecvat, calm și i-a zis să prezinte permisul de conducere și să se apropie de coleg, prin acest acțiuni consideră că nu a încălcat nimic. Susține declarațiile oferite la faza de urmărire penală, careva circumstanțe ar fi uitat, deoarece sunt deja 6 ani de la aceste evenimente. P***** la urmă nu cunoaște dacă Șpac ***** ar fi prezentat lui Panuș Dimitri permisul de conducere care a comunicat că nu-l găsea. La fel, Șpac ***** când a fost stopat nu prezenta careva bănuieli de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate. Menționează că la acel moment, în cazul amplasării necorespunzătoare a numărului de înregistrare sau lipsa permisului de conducere era posibil de aplicat avertisment conducătorului. Atunci, Panuș Dimitri nu a folosit aparatul Drager pentru verificarea nivelului alcoscopic în privința lui Șpac ***** și nu i-a spus despre ce a comunicat cu Șpac ***** , iar în prezența lui careva mijloace bănești către Panuș Dimitri nu au fost transmise. La întrebările acușării a specificat despre faptul că, câteodată se practică ca unul dintre ei să i-a actele, iar celălalt să constate contravenția și să întocmească procesul verbal. Astfel, a fost și în acest caz, a luat actele și au fost înm*****te domnului Panuș Dimitri să verifice permisul de conducere. În acea perioadă era posibil și verbal, și în scris de aplicat pedeapsă sub formă de avertisment, nu era necesar de întocmit proces-verbal cu privire la contravenție. Nu cunoaște câte avertismente poate primi o perso***** pe zi și nici câte sunt întocmite.

- *declarațiile martorului Șpac ******, care fiind audiat în ședința de judecată a comunicat instanței că, în anul 2016, la sfârșit de an, aproximativ în luna noiembrie a fost stopat de către un echipaj de poliție în mun.***** , lângă semafor și magazinul ”Rogob”, fiind la volanul automobilului de model „Volkswagen Passat” cu numerele de înmatriculare *****. Consideră că motivul a fost amplasarea necorespunzătoare a numărului de înregistrare. Atunci a ieșit din automobil, s-a apropiat de el un colaborator al poliției mai corpulent și mai în vârstă, a fost întrebat despre faptul consumării băuturilor alcoolice, dar nu-și amintește ce a răspuns, dar a fost trimis să fie testat alcooscopic. Indică martorul că, polițistului i-au fost înm*****te actele (permisul de conducere și certificatul de înmatriculare) și tot atunci s-a urcat în autospeciala poliției pentru a fi testat, în automobil polițistul i-a spus că dacă face testul nu mai are scăpare, atunci a înțeles că trebuie să ofere ceva bani. Ar fi scos în acel moment o sumă de bani din buzunar și a pus în mașină. În interiorul automobilului poliției se afla doar el și colaboratul aflat la volan, nu cel care l-a stopat, acel polițist a rămas afară. Menționează martorul că, ar fi consumat băuturi alcoolice cu o zi înainte și în cantități mici și nu știa care urma să fie rezultatul testului. După ce a dat banii, i-au fost înm*****te actele și el a plecat. La fața locului, acolo, nimeni nu i-a spus direct că trebuie să dea bani, au discutat câteva minute și i-a zis să se mai gândească bine ce face, că dacă va fi supus alcootestului nu mai este cale de întoarcere. În acel moment, a scos o sumă de bani din buzunar și din partea

colaboratorului de poliție nu a fost nici o reacție, atunci a mai scos o sumă de bani și doar atunci i-au fost înm*****te actele și i-au zis la ”la revedere”. Menționează că în total a pus între scaune suma de 2 000 lei, prima dată a scos o mie și după ce angajatul a făcut o mimică, a înțeles că e puțin și a mai scos o mie, suma dată a fost pusă între spațiul din mijloc, între pasager și șofer. La fel, nu este sigur dacă Panuș Dmitrii a văzut când el a pus banii acolo, nu se uita la el în acel moment. La întrebările acuzării a comunicat că, în spate era o geantă metalică, care presupune că era aparatul ”Drager”, iar după ce i-au fost înm*****te actele, polițistul care era afară i-a zis să i-a șuruburi și să plaseze numerele de înmatriculare concret. În acea zi s-ar fi pornit din Chișinău spre o localitate aflată după mun.***** pentru a vedea o parcelă de pământ. Oferind declarațiile astăzi, au fost careva contradicții, dar din simplu motiv că evenimentele au avut loc de mult și a mai uitat, dar cu siguranță numărul de înmatriculare în momentul stopării nu era fixat corect, dispunea la momentul stopării de permis de conducere valabil, pe care l-a prezentat colaboratorilor de poliție. La fel indică că, nu-și amintește când ar fi fotografiat bancnotele care au fost date polițiștilor, nici cu ce dispozitiv au fost fotografiați și nici motivul. Nu-și amintește fața colaboratorului de poliție căruia i-a dat banii, nu poate comunica că era Panuș Dmitrii. După cele întâmplate, s-a prezentat la organul de urmărire penală a doua zi, scopul fiind denunțarea acestui caz de dare de mită. Nu poate comunica de ce nu s-a adresat în aceeași pentru a depune denunțul, iar când a dat banii nu i-a numărat față de polițiști, știa suma de bani, a dat bancnotele cu nominal mai mare. La fel, susține că, figurează și pe alte cauze penale de dare de mită reprezentanților instituțiilor de stat, dar despre acest caz care se examinează nu poate nimeni altcineva confirma, deoarece se aflau doar ei în autospeciala poliției. Nu a fost niciodată angajat în cadrul structurilor ce aparțin Ministerul Afacerilor Interne, studiile a făcut la ASEM, iar în anul 2020 a fost angajat în cadrul Poliției de Frontieră. Declarațiile oferite la faza de urmărire penală au fost descrise amănunțit, dar la data de astăzi, din motiv că a trecut foarte mult timp a uitat multe detalii, acele declarații oferite în cadrul urmăririi penale sunt veridice.

40. De asemenea, acuzatorul de stat și-a fundamentat acuzarea prin următoarele mijloace de probă și documente procesuale, admise și cercetate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, după cum urmează:

-Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016 – potrivit căruia în tabelul al doilea se conține informația referitor la automobilul cu nr.de înmatriculare ***** care la data de 24.10.2016 a cărui rază de acțiune și locul plasării postului o constituie raionul Cimișlia traseul R-3, M-3, în schimbul I cuprins între orele 07:30-19:30 cu automobilul ***** erau implicat ofițerii de patrulare Panuș Dmitrii și Zglavoc ***** cu numerele de contact ***** și respectiv *****. Mijlocul dat de probă conține în sine informații cu privire la faptul că în serviciu cu automobilul de model ”Skoda Rapid” cu nr.de înmatriculare ***** la data de 24 octombrie 2016 era implicat Panuș

Dmitri și Zglavoc *****, fapt confirmat prin declarațiile lui Șpac ***** și Zglavoc ***** (f.d.20);

-Extras GPS pentru automobilul de serviciu de milde "Skoda Rapid" nr.de înmatriculare ***** pentru data de 24 octombrie 2016 – potrivit căruia pe fila a doua în rîndul 14 și 15 din tabel se stabilește că la data de 24.10.2016 ora:10:19:31, automobilul de serviciu "Skoda Rapid" cu nr.de înmatriculare ***** se afla pe str. Chișinău, or. *****. Mijlocul dat de probă confirmă declarațiile date de către martorii Șpac ***** și Zglavoc ***** referitor la ora, data și locul aflării colaboratorilor poliției de patrulare. (f.d.21-24);

-Procesele-verbale cu privire la contravenție nr.Seria ***** – potrivit cărora, Panuș Dmitri la 24 octombrie 2016 a constatat abaterile contravenționale săvârșite de către conducătorii auto, aplicând în acest sens și sancțiuni. Prin mijlocul dat de probă se demonstrează faptul că Panuș Dmitri la data de 24 octombrie 2016 se afla în serviciu și combate versiunea acestuia precum că era în concediu parțial plătit de îngrijire a copilului. De asemenea confirmă declarațiile lui Zglavoc ***** în ce ține de faptul că a transmis actele lui Panuș Dmitri pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar el a stopat un automobil de model BMW cu numere străine, a cărui conducător ulterior Panuș Dmitri i-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție. (f.d.35-35);

-Procesul-verbal de ridicare din 25 noiembrie 2016, prin care de la comandantul de pluton al Batalionului nr.3 a Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, căpitan de poliție Cucereavii *****au fost ridicate scrisoarea de însoțire nr.5870 din 25 noiembrie 2016; Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016; extras GPS pentru automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” nr.de înmatriculare ***** pentru data de 24 octombrie 2016 (f.d.17);

-Procesul-verbal de examinare din 21 decembrie 2016, prin care au fost examinate actele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 25 noiembrie 2016 de la comandatul de pluton al Batalionului nr.3 a Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, căpitan de poliție Cucereavii *****și anume scrisoarea de însoțire nr.5870 din 25 noiembrie 2016; tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016; extras GPS pentru automobilul de serviciu de model „Skoda Rapid” nr. de înmatriculare ***** pentru data de 24 octombrie 2016. Mijlocul de probă confirmă declarațiile lui Zglavoc ***** că la data de 24 octombrie 2016 în serviciu cu automobilul de model „Skoda rapid” cu nr.de înmatriculare ***** se afla și Panuș Dmitri, fapt confirmat și prin declarațiile lui Șpac *****, precum și confirmă declarațiile date de către martorii Șpac ***** și Zglavoc ***** referitor la ora, data și locul aflării colaboratorilor poliției de patrulare. (f.d.18)

-Procesul-verbal de ridicare din 26 decembrie 2016, prin care de la Inspectorul inferior a secției Supraveghere Contravențională a Brigăzii de patrulare a

Inspectoratului Național de Patrulare, sergent inferior, Chizleac *****, au fost ridicate copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria ***** (f.d.27);

-Procesul-verbal de examinare din 27 decembrie 2016, prin care au fost examinate actele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 26 decembrie 2016 de la comandantul de pluton al Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, căpitan de poliție Cucereavii *****și anume: copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.Seria *****; copia procesului-verbal contravenție nr. Seria *****; copia procesului-verbal cu privire la contravenție *****; copia procesului verbal cu privire la contravenție nr. Seria *****; copia procesului verbal cu privire la contravenție nr. Seria *****; copia procesului verbal cu privire la contravenție nr. Seria ***** Prin mijlocul de probă s-a stabilit cu certitudine că Panuș Dmitri se afla în serviciu, precum și că la 24 octombrie 2016 a întocmit procese-verbale cu privire la contravenții, inclusiv pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.232 alin.(1) Cod contravențional de către alți conducători auto. (f.d.28-29);

-Procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 26 octombrie 2016, prin care a fost recunoscut perso***** de la nr.1 și nr.2, și anume pe Agrici ***** și Panuș Dmitri ca fiind colaboratorul de poliție care a pretins acceptat și primit mijloacele bănești în sumă de 2100 lei. Prin mijlocul de probă, se demonstrează că Panuș Dmitri era colaboratorul poliției de patrulare care a pretins, acceptat și primit mijloacele bănești de la Șpac *****, fapt confirmat și prin declarațiile ultimului. (f.d.94-97).

41. Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către partea acuzării și partea apărării și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de recurs, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Panuș Dmitri ***** în comiterea infracțiunii prevăzute art. 324 alin. (4) Cod penal, și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

42. Instanța de recurs consideră că aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a recurentului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului de învinuire a infracțiunii incriminate, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la necesitatea

achitării inculpatului pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile în acest sens.

43. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

44. Colegiul penal consideră că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care ar demonstra pe deplin că Panuș Dmitri ***** a săvârșit fapta imputată, învinuirea adusă poartă un caracter pripit și superficial or dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că probe în sprijinul învinuirii de facto nu au fost prezentate.

45. *În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europe***** pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.*

46. În ședința Curții de Apel acuzarea nu a prezentat instanței de recurs alte probe decât cele cercetate în instanța de fond.

47. Potrivit textului recursului, ca temei de casare a sentinței judecătorești este invocat că hotărârea instanței conține o eroare de drept, *****lizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

48. Totodată, după cum rezultă din conținutul recursului, de fapt, procurorul nu este de acord cu aprecierea probelor prezentate de învinuire, considerând că instanța de fond incorect au apreciat declarațiile martorilor și înscrisurile din actele cauzei care, în opinia procurorului, confirmă vinovăția inculpatului.

49. La acest capitol, Colegiul reține că conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de

lege. Esențiale, consideră Colegiul și stipulările alin.(3) al art.101 Cod de procedură penală, potrivit cărora nici o probă (indiferent cine o prezintă: partea acuzării ori partea apărării), nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

50. Astfel, opinia autorului recursului, precum că numai probele acuzării sînt pertinente, concludente, utile și veridice, fără ca acestea să fie apreciate în ansamblu și cu probele apărării, la caz, a depozițiilor inculpatului, ar însemna încălcarea normei de procedură penală sus-menționată.

51. Potrivit textului sentinței, conținutul declarațiilor inculpatului, martorilor sau reținut în modul cum au fost depuse nefiind denaturate. Însă, referitor la valoarea lor probatorie prima instanță apreciindu-le, și-a expus opinia, drept care îi aparține și, de fapt, corect a conchis că nu sînt destule probe pentru a forma convingerea de vinovăție a inculpatului. Prin urmare Colegiul conchide că conform prevederilor art. 53 alin. (1) pct. 1),8) CPP, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării; își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

52. Conform prevederilor art. 384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

53. Conform prevederilor art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

54. Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

55. Instanța reiterează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art. 14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice perso***** acuzată de un delict este prezumată nevinovată p***** când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul

căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

56. Totodată, instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza “*Prince Hans Adam II de Liechtheinstein vs Allemagne din 17.01.2001*” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

57. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

58. Potrivit, art. 389 alin. (1)-(2) CPP stipulează că sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

59. Colegiul penal reține că prin rechizitoriului a fost descrisă următoarea situație de fapt ce a fundamentat dispoziția de trimitere în judecată: Panuș Dmitri ***** este învinuit de faptul că, deținând în baza ordinului nr.170 EF din 17 mai 2013, al șefului Inspectoratului de Poliție, funcția de inspector inferior de patrulare rutieră al Plutonului ***** al Batalionului nr.3 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de patrulare a INP al IGP, în grad special – plutonier de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal, perso***** publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statutului de drept, ignorând prevederile art.22 alin.(1) lit.lit.a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern; contrar prevederilor art.art.19 lit.d), e) 20 lit.b), d), 26 alin.(1) lit.a) ale Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, să desfășoare activități de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, să constate contravenții și să aplice

sanțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn; contrar pct.15 lit.lit. i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.481 din 10.05.2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție; a pretins, acceptat și primit de la Șpac ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin în următoarele împrejurări. La 24 octombrie 2016, Panuș Dmitri ***** fiind membru al echipajului de patrulare MAI ***** , aproximativ la ora:10:10 min., fiind repartizat conform graficului de serviciu pe ruta ***** , aflându-se în serviciu, la intrarea în orașul ***** , pe str. ***** , în apropiere de gara auto ***** , stopând mijlocul de transport de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare ***** , condus de Șpac ***** ***** a.n.***** , acționând cu intenție directă, a acceptat și primit de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin, în mărime de 1100 lei, pentru a îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute la art.232 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o perso***** care nu are asupra sa permis de conducere. În continuare, în scopul de a mai primi mijloace bănești ce nu i se cuvin, Panuș Dmitri ***** , acționând cu intenție directă, prin gesturi, i-a dat de înțeles lui Șpac ***** că suma de 1000 lei este insuficientă și este necesar de a suplini suma propusă, a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model ”Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare ***** Șpac ***** , mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 lei pentru a-și îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea unui vehicul cu numărul de înmatriculare amplasat cu încălcarea standardului, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute de art.232 alin.(1) Cod contravențional, și anume conducerea vehiculului de către o perso***** care nu are asupra sa permis de conducere. În total, Panuș Dmitri ***** a pretins, acceptat și primit de la conducătorul automobilului de model ”Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare C HC 66, Șpac ***** , mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2100 lei pentru ași îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale prevăzute de legislației.

60. Fapta imputată inculpatului, a fost încadrată juridic în prevederile art. 324 alin. (4) Cod Penal - *corupere pasivă, manifestată prin acceptare, primire personal, de către o perso***** publică bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției*

sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

61. Potrivit art. 384 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În conformitate cu art. 325 alin. (1) Codul de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

62. Conform conținutului art. 21 al Constituției Republicii Moldova, orice perso***** acuzată de un delict este prezumată nevinovată p***** când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

63. Potrivit art. 3 din Codul penal, (1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin *****logie a legii penale sînt interzise. Colegiul Penal, reiterează că conform art. 6 alin. (1) CP al RM al RM, „perso***** este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

64. Conform art. 24 alin.(2) și (4) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. În conformitate cu art. 26 alin.(2) și (3) din Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Potrivit art. 27 din Codul de procedură penală, (1) Judecătorul și perso***** care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. (2) Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

65. Același principiu este consfințit și în art. 8 alin. (1) din Codul de procedură penală, din care reiese, că perso***** acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) al art. 8 Codul de procedură penală, stipulează, că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

66. Conform art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Art. 51 Cod penal statuează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai perso***** vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Conform art.52 Cod penal, se consideră componență de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

67. Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) CP al RM, „infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală”. De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

68. Conform art. 101 alin. (1), și alin. (2) CPP al RM, „fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”. Norma art. 100 alin. (4) CPP al RM, indică că, „toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în *****liza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

69. Potrivit prevederilor art.113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

70. În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească”, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției,

cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală”.

71. ****lizând probele, prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată în instanța de fond, precum și în instanța de recurs, instanța ajunge la concluzia, că învinuirea formulată inculpatului Panuș Dmitri în baza art. 324 alin.(4) Cod penal, nu s-a confirmat și în privința acestuia justificativ s-a pronunțat o sentință de achitare conform art.390 alin.(1) pct.3) CPP (fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii) din următoarele considerente.

72. Partea acuzării, invocând comiterea de către inculpatul Panuș Dmitri a infracțiunii de corupere pasivă, nu a prezentat instanței probe incontestabile, care ar demonstra că, la caz a avut loc o astfel de infracțiune. Astfel, ****lizând în ansamblu totalitatea de probe administrate, nu poate fi considerată fapta lui Panuș Dmitri a fi infracțiune de corupere pasivă, or temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Rezultă că temeiul juridic al răspunderii penale este componența de infracțiune, și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

73. Apriori, Colegiul penal ținând cont de modalitatea de incriminare a faptelor ilicite prin prisma art. 324 Cod penal, menționează în corespundere cu aprecierea legală și doctrinară că această normă stabilește răspundere penală pentru infracțiuni de sine stătătoare. Astfel că, alin. (4) al art. 324 Cod penal stabilește răspunderea penală pentru acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale. Aceasta presupune că pentru acțiunile de pretindere, acceptare sau primire a bunurilor care au o valoare materială p**** la limita de 100 u.c.,răspunderea penală va surveni în baza art. 324 alin. (4) Cod penal.

74. Potrivit doctrinei penale, întru stabilirea întrunirii elementelor componenței de infracțiune incriminate inculpatului Panuș Dmitri, instanța de recurs evidențiază că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația ilicită în strictă conformitate cu legea.

75. *Obiectul material sau imaterial* al infracțiunii ****litate constituie remunerația ilicită, care poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, iar în ipoteza modalității de acceptare, remunerația poate viza inclusiv și oferte ori promisiuni, în toate cazurile avînd un caracter gratuit. Este incident caracterul gratuit și în ipoteza în care remunerația vizează o anumită reducere, dacă aceasta nu i se cuvine făptuitorului. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de demnitate publică (în continuare corupt), adică nu-i este legal datorată.

În continuare, se reține că prin bunuri se are în vedere, printre altele: 1) semnele

bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice. Serviciile reprezintă activitățile altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice sau ale persoanei publice străine (de ex.: serviciile de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, foto, video, etc.).

76. *Latura obiectivă* a infracțiunii *****lizzate, prevăzută de art.324 alin.(4) din Cod penal, incriminată inculpatului, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii, sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru acesta sau pentru o altă perso***** , ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis.

La caz, inculpatului Panuș Dmitri ***** i se incriminează fapta prejudiciabilă exprimată prin modalitatea normativă pretinderea și primirea a remunerației ilicite ce nu i se cuvine. Instanța conchide că, pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Primirea constă în luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la coruptor (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către coruptor, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Colegiul conchide că primirea remunerației ilicite va marca momentul de epuizare a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal.

La caz, instanța constată că, acuzarea nu a demonstrat că, inculpatul a primit de la martorul Șpac ***** bani în sumă de 2 100 lei în condițiile în care infracțiunea de corupere pasivă este consumată din momentul acceptării și primirii bunurilor ce nu se cuvin.

Destinatarul pentru a exclude faptul primirii-trebuie să-și manifeste cât mai neîntârziat voința de a nu le accepta, dacă nu o face, trebuie să denunțe fapta autorităților. Infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal este una formală și

se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

77. În aceeași consecutivitate, *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Scopul infracțiunii *****litate este unul special, adoptând la caz următoarea formă - scopul neîndeplinirii în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către o perso***** publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar funcției în cauză. Este de reținut că pentru calificarea faptei prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal nu este obligatorie realizarea scopului menționat.

78. *Subiectul infracțiunii* *****litate este perso***** fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de perso***** publică.

Noțiunea de ”*perso***** publică*” este definită la art.123 alin.(2) din Cod penal, potrivit căreia Prin perso***** publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă perso***** care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; perso***** autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

79. Astfel, *****lizând circumstanțele cauzei și probatoriul cercetat în ședința de judecată, instanța de recurs constată lipsa semnelor componente de infracțiune în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal, or făcând o *****liză a circumstanțelor cauzei și a probatoriului prezentat prin prisma normelor de drept ce reglementează speța, Colegiul penal reține faptul că în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri ***** lipsește latura obiectivă ca element material al infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal, care nu se realizează nici printr-o acțiune de alternativă stipulate în legea penală.

80. Astfel, de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă că, inculpatul Panuș Dmitri ***** a pretins și acceptat prin comportamentul său careva sume bănești sau bunuri materiale de la Șpac ***** , iar probele anexate și cercetate în ședința de judecată de către acuzare nu constată sau dovedesc faptul că anume inculpatul a pretins careva mijloace bănești, or potrivit acestor probe instanța nu a putut constata și identifica că Șpac ***** ar fi pus în automobilul de serviciu al inculpatului careva mijloace bănești obținute din acțiuni ilicite de corupere. Astfel, fiind audiat în ședința de judecată, Șpac ***** a relatat că *a pus o sumă de bani, dar nu a văzut dacă Panuș Dmitri s-a uitat și a observat acestea acțiuni ale sale.*

81. De asemenea, Colegiul penal reține faptul că, potrivit probatoriului prezentat de către partea acuzării în cadrul cercetării judecătorești, în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri *****, nu s-a putut constata o altă acțiune alternativă al elementului material a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal, cum ar fi primirea de bani sau bunuri. Respectiv, este de menționat în acest context faptul că, în ședința de judecată nici un martor al acuzării nu a declarat faptul că, de către inculpatul Panuș Dmitri a fost pretinse sau primite careva bunuri sau sume bănești, iar denunțul lui Șpac ***** despre pretins corupere pasivă a inculpatului, ca probă a acuzării în sensul dat, nu confirmă faptul că inculpatul au pretins sau primit careva sume bănești. În acest sens, de către acuzare nu au fost efectuate careva acțiuni procesuale prin careva procedee procesuale cum ar fi expertize, audieri sau careva înregistrări video din apropierea locului unde a fost comisă pretinsa infracțiune ce ar confirma faptul că, anume inculpatul Panuș Dmitri, este cel vizat și că acesta a primit suma de bani indicată, aflându-se în automobilul de serviciu careva sume bănești, or în declarațiile făcute în instanța de judecată inculpatul a negat faptul că el este cel vizat din probele acuzării și că a primit careva sume bănești, obținuți din acțiuni ilicite de corupere.

82. În speță, instanța de recurs a constatat în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri *****, dincolo de lipsa elementelor constitutive ale laturei obiective, se reține și lipsa laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal, deoarece inculpatul nu au acționat cu intenție directă, nu și-a manifestat voința de a pretinde sau primi careva mijloace bănești și acest fapt nu a fost probat de către partea acuzării.

83. După cum rezultă din probele administrate, procurorul și-a bazat învinuirea pe declarațiile martorului Șpac ***** însă acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului, deoarece audiat în ședința de judecată a indicat că, *actele le-a prezentat primului colaborator de poliție, urcând în automobilul de poliție la al doilea polițist pentru a fi testat cu testul "Drager" în automobil polițistul i-a spus că dacă face testul nu mai are scăpare, atunci a înțeles că trebuie să ofere ceva bani. Ar fi scos în acel moment o sumă de bani din buzunar și a pus în mașină, au discutat câteva minute și i-a zis să se mai gândească bine ce face. La fel, nu este sigur dacă Panuș Dmitrii a văzut când el a pus banii acolo, nu se uita la el în acel moment*, or prin declarațiile martorului Șpac ***** nu se constată că Panuș Dmitri ***** a pretins și acceptat prin comportamentul său careva sume bănești sau bunuri materiale de la Șpac *****, mai mult Colegiul atestă divergențe între declarațiile martorului depuse în cadrul urmăririi penale, care a indicat că *cel de-al doilea polițist era în automobil și a pretins bani, spunându-i direct ori treci testul la alcoolemie, ori îmi transmiți bani*, cu cele declarate în instanța de judecată sub jurământ unde a indicat că *nimeni nu i-a spus direct că trebuie să dea bani*. Această constatare, în tandem cu celelalte informații și indicii relevate de probele din dosar determină Colegiul penal, să aprecieze cu o prudență sporită declarațiile date de acesta.

84. Prin urmare Colegiul penal, ține se atragă atenția asupra prevederilor art. 8

alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers. Urmează a fi subliniat că într-o societate democratică atribuția de bază a statului este protecția persoanei. Prin instituirea normelor procesual-penale, statul urmărește scopul de a proteja perso***** și societatea de infracțiuni, dar, în același timp, să protejeze perso***** și societatea de abuzurile persoanelor investite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor, astfel ca orice perso***** care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o perso***** nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

85. În acest sens, se menționează și jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag.1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; *sarcina probei revine acuzării*, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (*in dubio pro reo*). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (*CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne*).

86. Apare așadar, ca fiind evidentă importanța protejării acestor valori și condiții prin instrumente de drept procesual specifice – sancțiuni procedurale, adiacente altor categorii de sancțiuni juridice precum cele, penale, întrucât doar cele procedurale au aptitudinea funcțională de a înlătura neregulile ce pot influența drepturile persoanelor participante la proceduri judiciare penale și implicit interesele procesuale ale acestora.

87. În urma cercetării probelor nominalizate, instanța a constatat că partea acuzării nu a demonstrat că în acțiunile inculpatului se regăsește componenta de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal, constatându-se că inculpatul Panuș Dmitri urmează a fi achitat pentru faptul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate infra, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată, verificate în ședința instanței de recurs și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului, conform celor descrise infra. La baza soluției de achitare a inculpatului, Colegiul reține că, instanța de judecată a studiat și *****lizat minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată și a ajuns întemeiat la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

88. În susținere, instanța menționează că este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură

și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală. În acest context, instanța de recurs notează că inculpatul Panuș Dmitri, consecvent, pe parcursul procesului penal și în cadrul cercetării judecătorești nu a susținut inexistența circumstanțelor de fapt, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă.

89. ****lizînd declarațiile invocate de inculpat, Colegiul consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave. Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, chiar dacă în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există și un subiectivism firesc, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia.

90. Instanța de recurs remarcă că în mare parte, probatoriul acuzării se întemeiază pe denunțul de către Șpac ***** și procesele-verbale ridicate, probe care instanța constată că nu au relevanță față de învinuirea adusă inculpatului Panuș Dmitri. Or, agenții de patrulare din cadrul INP al IGP zilnic menținând ordinea publică pe întreg teritoriul Republicii Moldova întocmesc astfel de procese-verbale cu privire la contravenție, iar denunțul cet.Șpac ***** care a comunicat despre pretinsa faptă imputată inculpatului, nu a fost demonstrată cu alte probe veridice și întemeiate.

91. În acest sens Colegiul ține să aprecieze declarative alegațiile acuzării precum că instanța de judecată la enumerarea probelor acuzării face referire expres ce anume se demonstrează prin probele acuzării, evitînd să specifice admisibilitatea sau inadmisibilitatea acestora în sentință, or prin probele prezentate de acuzatorul de stat nu dovedesc cu certitudine vina lui Panuș Dmitri în comiterea infracțiunii imputate și anume referitor la proba acuzării, *tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INI pentru data de 24 octombrie 2016* – potrivit căruia mijlocul dat de probă conține în sine informații cu privire la faptul că în serviciu cu automobilul de model "Skoda Rapid" cu nr.de înmatriculare ***** la data

de 24 octombrie 2016 era implicat Panuș Dmitri și Zglavoc ***** și extrasul GPS pentru automobilul de serviciu de milde ”Skoda Rapid” nr.de înmatriculare ***** pentru data de 24 octombrie 2016 care confirmă declarațiile date de către martorii Șpac ***** și Zglavoc ***** referitor la ora, data și locul aflării colaboratorilor poliției de patrulare, nu atestă întrunirea laturii obiective a infracțiunii de corupere pasivă, mai mult locul aflării colaboratorilor de poliție în special al inculpatului Panuș Dmitrii nu este contestat nici de inculpat, fiind confirmat inclusiv prin declarațiile lui Șpac ***** și Zglavoc *****.

92. În contextual dat Colegiul reține că aceasta nu reprezintă o probă în sensul constatării vinovăției inculpatului, or după cum a mai fost menționat din declarațiile inculpatului a indicat că *la 24.10.2016, activa în calitate de subofițer superior în cadrul INP al IGP, batalionul nr.3 ******, iar în acel moment se afla pe teritoriul *rn.******, în preajma Judecătoriei ******, str.***** cu autospeciala MAI și colegul său Zgalvoc ******, declarații similare fiind depuse și de martorul Zglavoci ***** *se aflau pe str. ***** din mun.******, precum și de martorul Șpac ***** care a indicat că *în luna noiembrie a fost stopat de către un echipaj de poliție în mun.******, lângă semafor și magazinul ”Rogob”, or, actul respectiv este un act procedural care țin de ordinea internă a Inspectoratului General de Poliție privind repartizarea mijlocului de transport cu care activa la data de 24.10.2016, inculpatul.

93. Tot aici Colegiul apreciază critic și proba acuzării și anume procesele verbale cu privire la contravenție nr.Seria ***** și procesul-verbal de examinare din 27 decembrie 2016, prin care au fost examinate actele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 26 decembrie 2016, anexate de către acuzare, potrivit cărora, Panuș Dmitri la 24 octombrie 2016 a constatat abaterile contravenționale săvârșite de către conducătorii auto, aplicând în acest sens și sancțiuni. Prin mijlocul dat de probă se confirmă declarațiile lui Zglavoc ***** în ce ține de faptul că a transmis actele lui Panuș Dmitri pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, iar el a stopat un automobil de model BMW cu numere străine, a cărui conducător ulterior Panuș Dmitri i-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, probă care în viziunea acuzării prezintă interes în învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii de corupere pasivă, or Colegiul nu apreciază această probă ca fiind una care să demonstreze că Panuș Dmitri a comis fapta ilicită de corupere pasivă, or acțiunile întrprinse de inculpat reprezintă în sine îndeplinirea atribuțiilor ținând cont de faptul că Panuș Dmitri este agent de patrulare din cadrul INP al IGP, precum și nu pot constitui semene constitutive ale componenței de infracțiune imputată, ținând cont de modul de consumarea a acestei infracțiuni.

94. La fel Colegiul apreciază neîntemeiate criticile aduse de acuzare referitoare la procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din data de 26.10.2016, or această probă nu demonstrează vinovăția inculpatului, în condițiile în care, Șpac ***** în declarațiile depuse în cadrul ședinței de judecată nu a putut cu exactitate numi perso***** care la data de 24.10.2016, ar fi pretins și primit de la el bani în

sumă de 2 100 lei, declarînd că *nu-și amintește fața colaboratorului de poliție căruia i-a dat banii, nu poate comunica că era Panuș Dmitri*, mai mult potrivit aceluiași proces verbal (f.d. 94-97 Vol I) Șpac ***** a recunoscut două persoane și anume pe Agrici ***** și Panuș Dmitri însă nu a putut comunica cu exactitate care din acele două persoane era perso***** în privința căreia a făcut denunțul.

95. Subsidiar Colegiul apreciază nefondate alegațiile acuzării privind suspiciunea neîntorcării procesului verbal cu privire la contravenție în privința lui Șpac Alexandri, or motivul nefinisării întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție se reține din declarațiile martorului Zglavoci ***** care a fost agentul care l-a stopat pe Șpac ***** care a indicat că *a stopat un mijloc de transport de model "Volkswagen Passat" care avea numărul de înmatriculare amplasat necorespunzător, se afla amplasat pe parbrizul autoturismului*, declarații similare au fost depuse inclusiv și de către martorul Șpac ***** care a invocat că *consideră că motivul stopării a fost amplasarea necorespunzătoare a numărului de înregistrare*. Mai mult Colegiul reține că martorul Zglavoc ***** a declarat în instanța de judecată faptul că *fiind stopat Șpac ******, *i-a spus să prezinte actele, dar permisul de conducere îl căuta în mașină, nu i-a fost prezentat atunci. A luat actele care i-au fost prezentate, le-a pus pe bancheta autospecialei de serviciu și a stopat un al mijloc de transport. La fața locului, Șpac ***** i-a comunicat că are permis de conducere și a început să-l caute prin mașină. Actele luate de la șoferul Șpac ***** au fost puse pe bancheta mașinei de serviciu, unde se afla domnul Panuș Dmitri, iar el a mers să documenteze acea perso******, *i-a fost transmis lui Șpac ***** după ce găsește permisul să se apropie de colegul său – Panuș Dmitri. La fel, lui Panuș Dmitri i-a transmis despre faptul că Șpac ***** caută permisul de conducere, dar nu-l găsește, despre faptul că nu ar deține permis de conducere nu i-a comunicat. P***** la urmă nu cunoaște dacă Șpac ***** ar fi prezentat lui Panuș Dimitri permisul de conducere care a comunicat că nu-l găsea. La fel, Șpac ***** când a fost stopat nu prezenta careva bănuieli de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate*. Mai mult martorul în cadrul audierii la faza de urmărire penală a comunicat organului de urmărire penală faptul nefinisării întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție și anume din motiv că i s-a comunicat că șoferul automobilului de model VW Passat deținea permis, dar la uitat acasă, de asemenea șoferul Șpac Alexabdru i-a comunicat că la rugat pe un prieten să ducă mașina acasă. La fel martorul a mai indicat că în cazul amplasării necorespunzătoare a numărului de înregistrare sau lipsa permisului de conducere era posibil de aplicat avertisment conducătorului fără întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

96. Corelativ, învinuirii aduse inculpatului Panuș Dmitri precum că a pretins de la Șpac ***** mijloace bănești ce nu i se cuvin pentru a-și îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale și anume pentru a nu-l supune testului de alcoolemie întru verificarea concentrației volumului de alcool în aerul expirat, pentru a nu-l documenta pe acesta în comiterea contravenției prevăzute la art. 230 alin.(1) Cod contravențional, Colegiul

reține că acestea sunt combătute prin declarațiile martorului Zglavoc ***** care a menționat că *motivul stopării fiind numărul de înmatriculare amplasat necorespunzător, se afla amplasat pe parbrizul autoturismului*, mai mult a indicat că *aparatură alcoscoolcopică de model "Drager" care se afla în portbagaj, iar careva miros de alcool de la Șpac ***** în momentul stopării nu a simțit, fiind liniștit, cu un comportament adecvat*, declarații similare fiind depuse inclusiv și de către inculpat care a indicat că *nu au fost careva vorbe despre faptul consumului de alcool și nici nu a fost o careva bănuială, la fel despre careva sume bănești cu Șpac ***** nu au fost discuții, în acel moment, Șpac ***** nu a fost supus testării alcooscopice, deoarece nu era bănuț de consumul de alcool și careva suspiciuni nu au apărut*, la fel motivul stopării fiind confirmat însuși și de Șpac ***** *ca fiind amplasarea necorespunzătoare a numărului de înregistrare, cu siguranță numărul de înmatriculare în momentul stopării nu era fixat corect*, și nu pentru supunerii testării alcooscopice.

97. Din probele prezentate Coelgiul constată că, martorul Șpac ***** a indicat că, nimeni nu i-a cerut bani, dar din propria inițiativă a pus banii între scaune, iar văzând că, inculpatul a tăcut a înțeles că, suma de 1 100 lei nu este suficientă și a mai pus 1000 lei. Astfel, aplicabilitatea principiului loialității administrării probelor, *****lizat prin jurisprudența Curții Europene în materia provocării polițienești sau a agenților provocatori, solicită anumite precizări. La caz, *agenții provocatori* sunt agenți infiltrați ai statului sau orice perso***** care acționează sub coordonarea sau supravegherea unei autorități (în procesul penal, a organelor poliției sau a procurorului), care în activitatea desfășurată își depășesc limitele atribuțiilor conferite de lege în scopul relevării activității infracționale a unei persoane, provocând-o pe aceasta să comită infracțiuni în vederea administrării de probe de acuzare. Prezent în ședința de judecată Șpac ***** a indicat că, *la vre-o 2-3 cazuri a fost martor la transmiterea banilor, fapt confirmat și prin denunțul din data de 25.10.2016*.

98. Argumentul martorului Șpac ***** precum că, în automobilul de poliție a văzut cutia alcotestului "Drager" și inculpatul i-a spus că, dacă va fi testat va avea probleme și va trebui să-i întocmească proces-verbal, este declarativ și nu și-a găsit confirmare, iar faptul că, acesta a presupus că pe bancheta din spate se afla cutia alcotestului "Drager" într-o geantă metalică nu confirmă vinovăția inculpatului, iar poziția respectivă nefiind susținută și de alte dovezi, or aceasta fiind combătută atât prin declarațiile inculpatului, cât și confirmate de martorul Zglavoc ***** care a indicat că *aparatură alcoscoolcopică de model "Drager" care se afla în portbagaj*.

99. Într-u fundamentarea concluziei privind existența acțiunilor de pretindere și primire a, de către perso***** publică Panuș Dmitri a mijloacelor bănești care nu i se cuvin în sumă de 2100 lei, în vederea nereflectării contrar atribuțiilor acestuia de serviciu, pentru a-și îndeplini acțiuni contrar funcțiilor sale prevăzute de legislație, organul de urmărire penală, au acumulat probe cadrul urmăririi penale și anume: Raportul Procurorului în Procuratura Anticorupție Mihail Ivanov din 25.10.2016

(f.d.1); procesul-verbal de audiere a martorului Șpac ***** din 25.10.2016 (f.d.6-7); fotografia banilor (f.d.9); ordonanța de ridicare din 14.11.2016 a procurorului în Procuratura Anticorupție Gr. Niculiță (f.d.17); procesul-verbal de percheziție din 25.10.2016 (fd.68- 70); procesul-verbal de percheziție din 25.10.2016 (f.d.84-86); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d.94-97), însă, respectivele probe ale dosarului nu dovedesc vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod penal. De asemenea este de menționat, că organul de urmărire penală nu a elucidat care ar fi fost considerentele care au stat la baza deciziei denunțatorului ***** Șpac de a acționa din proprie inițiativă în documentarea acțiunilor preliminare săvârșirii coruperii pasive.

100. Suplimentar și distinct de cele menționate, Colegiul penșă ține să evidențieze explicațiile Curții Supreme de Justiție în hotărîrea sa nr. 11 din 22.12.2014, unde a explicat că latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.324 alin.(1) CP) vizează în mod alternativ următoarele modalități normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. La pct. 3.2 și 3.3 din aceeași hotărîre explicativă este menționat că acceptarea presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului. În sensul art.324 alin.(1) CP, acceptarea se poate manifesta alternativ, prin următoarele două forme: 1) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului – consimțirea de către corupt a dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului – aprobarea de către corupt a ofertei ori încuviințarea promisiunii de către corupător de a da bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Diferența dintre cele două forme ale acceptării rezidă în obiectul remunerației ilicite. Dacă în cazul primei forme acceptarea se face în raport cu anumite bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului, atunci în cea de-a doua formă, acceptarea se face în raport cu o anumită propunere ce provine de la corupător de a-i da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului sau se face în raport cu asumarea de către corupător a unei obligații de a da coruptului bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin ultimului. Nu are nici o

relevanță la încadrare dacă obiectul remunerației ilicite este sau nu determinat sub aspectul naturii, calității și cantității (parametrii valorici ai remunerației ilicite), fiind suficient ca perso***** publică sau perso***** publică străină să consimtă ori să aprobe oferta sau promisiunea făcută din partea corupătorului. În ipoteza în care remunerația ilicită nu a fost precizată, coruptul manifestă intenție nedeterminată, adică are o reprezentare generală despre valoarea exprimată în bani a remunerației ilicite, despre natura sau calitatea obiectului remunerației ilicite. În acest caz, încadrarea urmează a fi făcută în funcție de parametrii valorici ai remunerației ilicite primite ulterior de către corupt (la etapa de epuizare a coruperii pasive). Dacă coruperea pasivă rămîne la faza de consumare fără a implica și etapa de epuizare, acceptarea remunerației ilicite nedeterminate (imprecise) trebuie calificată ținînd cont de principiul in dubio pro reo. La concret, dacă a fost acceptat un folos patrimonial fără a cunoaște însă natura și cuantumul patrimonial al acestuia, fapta coruptului va fi încadrată în conformitate cu art.324 alin.(4) CP.

101. Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricînd de către corupt. (...). În cazul în care obiectul remunerației ilicite a fost oferit rudelor sau primite de rudele apropiate persoanei publice, persoanei publice străine etc., cu acordul acestora din urmă sau aceste persoane nu au refuzat asemenea fapte și au utilizat situația sa de serviciu în folosul corupătorului, atunci fapta persoanei publice sau persoanei publice străine va fi considerată drept corupere pasivă exteriorizată prin “primire”. În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerației ilicite. Pentru a fi în prezența modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerației ilicite trebuie să fie spont*****. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerației ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracțiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

102. Contrapunerea faptelor lui Panuș Dmitri stabilite în urma *****lizei probelor specificate în prezenta decizie la semnele și elementele calificative

obligatorii a componenței de infracțiune stabilite de art. 324 alin. (4) CP, a determinat instanța de judecată să conchidă că în fapta inculpatului nu se regăsesc elementele calificative obligatorii a laturii obiective și elementele laturii subiective a infracțiunii incriminate.

103. Prin urmare din probele prezentate Colegiul penal constată că, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii și vinovăția acestuia nu a fost dovedită prin probe pertinente, concludente și veridice, iar luate în ansamblu să coroboreze între ele.

104. Colegiul penal conchide că, în urma cercetării probelor respective, acestea constituie bază probantă acuzatorii, întrucât în comportamentul inculpatului nu rezide acțiuni ilegale în vederea pretinderii remunerației ilicite pentru a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale. Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă perso***** acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asem*****toare fiind făcute și în alte cauze.

105. În acest mod, Colegiul nu este de acord cu poziția acuzării, potrivit căreia este demonstrată intenția inculpatului de a primi o remunerație în scopul realizării activităților de serviciu, or acuzarea urmărește doar un segment din probele examinate, care atestă faptul primirii mijloacelor bănești, acesta fiind doar un substrat factologic dintr-o ambianță care a derulat în acea perioadă, iar atribuțiile de serviciu ale inculpatului fiind realizate indiferent de acțiunile denunțatorului, ce trezește dubii rezonabile instanței privind o posibilă înscenare a infracțiunii. În acest mod, inadvertențele depistate creează dubii serioase instanței, și pun la îndoială existența infracțiunii incriminate. Astfel, aceste dubii, nu pot fi interpretate decât în interesele inculpatului, or din acestea nu reiese nici o circumstanță care ar veni să confirme circumstanțele de fapt incriminate.

106. Mai mult, instanța a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul are o experiență vastă în domeniul polițienesc, nu deține antecedente penale sau contravenționale, inclusiv pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții.

107. În continuare, instanța de recurs relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii sau a vinovăției inculpatului în comiterea acesteia. Având în vedere aceste statuări cu valoare de principiu, este de remarcat că în concordanță cu art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte

între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. La fel, este axiomatic că punctul de reper pentru calificarea oricărei infracțiuni este momentul de consumare a acesteia. Ca urmare a celor relatate, instanța de recurs, constată că în acțiunile lui Panuș Dmitri nu sunt întrunite semnele obligatorii ale laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune stabilite de art. 324 alin.(4) Cod Penal.

108. Colegiul relevă că în cauza „ Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că ” (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. Raționamentul în cauză derivă și din jurisprudența constantă a CtEDO, care statuează în felul următor. Principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (*Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97*). *Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).*

109. În ceea ce privește interpretarea probelor, pentru a putea fi răsturnată prezumția de nevinovăție este necesar ca instanța să înlăture eventualitatea, bănuielile, supozițiile, aproximațiile, pentru că atunci când faptele nu sunt stabilite cu certitudine, nu poate fi pronunțată o hotărâre de condamnare. Vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului; la adoptarea unei hotărâri de condamnare, p***** la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de perso***** nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”; soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. Astfel, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției de nevinovăție sau concluziile despre vinovăția

persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

110. Conform prevederilor art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în *********liza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective. Conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

111. Generalizând cele expuse supra, se conchide că prima instanță în mod întemeiat a ajuns la concluzia că la caz este neîndoielnică necesitatea achitării inculpatului, pe motiv că fapta inculpatului Panuș Dmitri nu întrunește elementele infracțiunii incriminate. Adicional, se cuvine a se lua în calcul că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

112. Conform normelor codului de procedură penală și CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecării, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europe***** a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat. Totodată, Colegiul penal menționează că CEDO statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că ***prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală***, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria

A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (*Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII*) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (*Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu*).

113. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europe***** pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

114. Colegiul penal reține că *vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.*

115. În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; **3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;** 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

116. Reieșind din dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

117. Instanța de recurs reține că probatoriul prezentat nu demonstrează vinovăția inculpatului Panuș Dmitri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, or pe întreg parcursul procesului penal, inculpatul a oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmărire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile, astfel încât declarațiile inculpatului denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe

care o probează această informație.

118. Subsecvent, instanța de recurs evidențiază că declarațiile inculpatului coroborează cu cele ale martorilor, nefiind consemnate divergențe semnificative, nu expun circumstanțe contradictorii în esența lor și diferențiază doar sub aspectul modului de percepție a informației de fiecare perso***** în dependența de personalitatea sa și modul de recepționare a informației.

119. În același context, acuzarea, în spiritul art. 254 din Codul de procedură penală, este obligată să prezinte probe atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care Colegiul, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării, respectiv instanța de recurs concluzionează că acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpat prin pretindere, acceptare sau primire a mijloacelor bănești, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii.

120. Pe cale de consecință, Colegiul constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, instanța susține inexistența elementelor infracțiunii comise de către inculpatul Panuș Dmitri ***** , astfel cum rezultă din probele administrate și apreciate de instanță din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor instanța de judecată în mod întemeiat a constatat că în acțiunile inculpatului Panuș Dmitri nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal.

121. Colegiul penal statuează că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de recurs, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Panuș Dmitri în comiterea infracțiunii prevăzute art. 324 alin. (4) Cod penal, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, sentința instanței de fond fiind corectă și întemeiată. Partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, astfel încât Colegiul penal menține achitarea lui Panuș Dmitri, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

122. Relevând circumstanțele evidențiate supra, Colegiul Penal va reține drept declarative afirmațiile circumstanțele expuse în învinuirea înaintată inculpatului Panuș Dmitri, în contextul în care circumstanțele descrise supra arată clar și fără dubii lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii de corupere

pasivă, or în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, Colegiul Penal conchide că este necesar și oportun doar achitarea lui Panuș Dmitri, deoarece dovezi concludente în aceea că el ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (4) CP, instanței de recurs nu i s-au prezentat, ca prin urmare, să nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea achitării lui de sub învinuirea adusă. Probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii aduse inculpatului, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind verificate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, nu confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate. De asemenea, Colegiul Penal remarcă că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și *****lizate în cuprinsul prezentei decizii, verificate în recurs. Regula *in dubio pro reo* presupune că, chiar dacă în speță au fost administrate probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție și ca urmare inculpatul trebuie achitat.

123. În acest context, Colegiul penal menționează faptul că simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Potrivit principiului *in dubio pro reo*, desprins din interpretarea art.6 par.2 din Convenția Europe***** a Drepturilor Omului, judecătorul nu poate pronunța condamnarea unei persoane decât atunci când este convins, dincolo de orice îndoială rezonabilă, de vinovăția unei persoane. Or, având în vedere probatoriul administrat în cauză, instanței de judecată îi vine greu să creadă că s-a conturat o asemenea certitudine. Astfel, în speță, Colegiul penal apreciază că probele pe care a fost întemeiată învinuirea adusă lui Panuș Dmitri nu pot conduce la formularea unei concluzii certe privind vinovăția inculpatului, prin urmare, aplicând principiul prezumpției nevinovăției instanța de fond justificat a reținut că acuzatorul de stat nu a demonstrat în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului.

124. În lumina considerațiilor relatate supra, ascultând opiniile participanților la proces, *****lizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, se concluzionează că în privința lui Panuș Dmitri, în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, justificat a fost pronunțată o sentință de achitare, pe motiv că fapta prevăzută la art. 324 alin. (4) Cod penal nu întrunește elementele infracțiunii. *Colegiul penal* examinând pricina penală, în ordine de recurs, prin prisma argumentelor recursului declarat, consideră justificată argumentarea primei instanțe, în speța dată fiind examinate minuțios toate probele și argumentele părților, cu respectarea principiului contradictorialității, egalității armelor în procesul penal, dreptul la un proces echitabil și la apărare, etc.

125. Prin urmare, Colegiul penal respinge solicitările acuzatorului de stat referitor la faptul că instanța de fond, urmare a examinării procesului penal de acuzare

a inculpatului Panuș Dmitri, a dat o apreciere greșită și unilaterală probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată și eronat a indicat că faptul că organul de urmărire penală nu a acumulat probe care să demonstreze că Panuș Dmitri se face vinovat de corupere pasivă, manifestată prin acceptare, primire personal, de către o perso***** publică bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, or, instanța de recurs apreciază ca fiind legală, corectă și întemeiată hotărârea contestată.

126. Pe această linie de concluzie, instanța de recurs consideră că în cazul de față, nu urmează a se da o nouă apreciere juridică a acțiunilor inculpatului, Panuș Dmitri, sub aspectul admiterii de către instanța de fond a unei erori de drept, pronunțând actul judecătoresc de achitare, care însă este motivat și nu vine în contradicție însuși cu aceste probe, or, *****liza acestora nu denotă o altă concluzie decât cea abordată de către instanța de fond. Considerentele expuse supra, în viziunea instanței de recurs sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii de corupere pasivă, imputate, nu sînt dovedite în cadrul procesului penal, astfel că la caz s-a constatat că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

127. Față de cele ce preced, Colegiul Penal constată motivarea expusă supra amplă și temeinică cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului este în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

128. Astfel, în cauza Anghel contra României, (cererea 28183/03, hotărârea din 04 octombrie 2007) Curtea a statuat că, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care și prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenție. Reiterând importantă, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, Curtea a constatat că destinația acesteia este să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să-i urmărească și pedepsească.

129. Totodată, în cauza Capeau c. Belgiei (cererea 42914/98, hotărârea din 13 ianuarie 2005) Curtea referindu-se la bănuielile rezonabile reamintește în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 și obligă, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării. În cauza John Murray vs. Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că, anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (*prima facie case*), adică

anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

130. În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva argumente plauzibile, precum și probe concludente și pertinente ce ar confirma latura obiectivă a faptei prejudiciabile imputate inculpatului, astfel, că în afara oricărui dubiu, se constată evident și elocvent lipsa laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, inculpatul, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, urmează a fi achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, or potrivit art. 96 alin. (1), pct. 1) Cod de Procedură Penală, (1) În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. Curtea Europe***** a reținut în jurisprudența sa decât atunci când o instanță de control judiciar este competentă să *****lizeze atât situația de fapt, cât și chestiunile de drept și să studieze în ansamblu problema vinovăției, ea nu poate, din motive ce țin de echitatea procedurii, să tranșeze asupra chestiunilor respective fără o apreciere nemijlocită a declarațiilor persoanei care susține că nu a comis actul considerat ca infracțiune (hotărârea Ekbatani v. Suedia din 26 mai 1988; hotărârea Constantinescu v. România din 27 iunie 2000).

131. Curtea Europe***** reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” (*„beyond reasonable doubt”*), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlătore dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

132. Aferent circumstanțelor descrise supra, Colegiul stabilește indubitabil că acuzarea nu a probat elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, în acțiunile lui Panuș Dmitri.

133. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

134. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia

luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, *o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.* (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

135. Reieșind din dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

136. Referitor la alegațiile acuzării privind suspiciunea că la caz nu a fost respectat dreptul de a fi examinată cauza de un tribunal imparțial din motiv că numărul electronic și numărul manual al dosarului repartizat spre examinare judecătorului Ion Dadu concide cu numărul electronic și numărul manual repartizat judecătorului Mihail Macar, Colegiul o respinge ca neîntemeiat, or potrivit fișei de repartizare a dosarului la data de 22.07.2019 ora 16:25 cu gradul de complexitate 10,80 a fost repartizat judecătorului Mihail Macar în mod aleatoriu pe data de 22.07.2019 dosarul penal Panuș Dmitri cu numărul 1-17093074-32-1-22072019, atribuindu-se numărul manual 1-186/19, iar la data de 02.07.2021 judecătorului Ion Dadu i-a fost redistribuită potrivit fișei de repartizare a dosarelor în mod aleatoriu dosarul penal Panuș Dmitri cu gradul de complexitate 11,20 cu numărul electronic 1-1709307-32-1-02072021, fiindu-i atribuit numărul manual 1-194/2021, prin urmare Colegiul atestă că în speță sunt două numerele electronice și manuale diferite, fiind examinate de judecători diferiți și în perioade diferite, respectiv argumentele acuzării sunt lipsite de suport probatoriu și instanța de apel le apreciază ca fiind pur declarative.

137. Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de fond privind achitarea inculpatului Panuș Dmitri învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, din motivul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, Colegiul penal nu a constatat temeiuri de casare, fiind solidară în acest sens cu concluzia instanței inferioare, motiv pentru care Colegiul respinge ca nefondat recursul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție Grigore Niculiță, împotriva sentinței Judecătoriei ***** (sediul Central) nr. 1-186/2019 din 10 iulie 2023, menținând hotărârea atacată fără modificări.

138. În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E :

Se respinge recursul procurorului în Procuratura Anticorupție, Grigore Niculiță declarat împotriva sentinței Judecătoriei ***** (sediul Central) nr. 1-186/2019 din

10 iulie 2023, privind achitarea lui Panuș Dmitri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Codul penal și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Cecan Silvia

Judecător

Cojocari Elena

Judecător

Băbălău Denis